

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
БЛАЖІВСЬКА ОКСАНА ЄВГЕНІВНА
УХВАЛА

18 лютого 2020 р.

Київ

№ 911/0/18-20

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Блажівська Оксана Євгенівна, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Попова Дмитра Михайловича на дії судді Новопокровського районного суду Луганської області Проньки Вікторії Василівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 21 січня 2020 року надійшла дисциплінарна скарга Попова Дмитра Михайловича від 13 січня 2020 року (вх. № П-528/0/7-20) та з проханням притягнути до дисциплінарної відповідальності суддю Новопокровського районного суду Луганської області Проньку В.В. за дії, вчинені під час здійснення судочинства у справі № 420/1995/18 за обвинуваченням та у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною другою статті 186 та частиною другою статті 190 Кримінального кодексу України.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 21 січня 2020 року зазначену дисциплінарну скаргу передано члену Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Блажівській О.Є. для проведення попередньої перевірки.

Відповідно до статті 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному Законом України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням вимог цього Закону.

Порядок здійснення дисциплінарного провадження визначено главою 4 розділу II Закону України «Про Вищу раду правосуддя».

Пунктом 1 частини третьої статті 42 Закону «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарне провадження включає, зокрема, попереднє вивчення матеріалів, що мають ознаки вчинення суддею дисциплінарного проступку.

Частиною першою статті 43 Закону «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач) вивчає дисциплінарну

скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи. Вимоги до дисциплінарної скарги встановлено статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Статтею 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона, зокрема, подана з порушенням порядку, визначеного Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

Згідно з частиною другою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити такі відомості: прізвище, ім'я, по батькові (найменування) скаржника, його місце проживання (перебування) або місцезнаходження, поштовий індекс, номер засобів зв'язку; прізвище, ім'я, по батькові та посада судді (суддів), щодо якого (яких) подано скаргу; конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді; посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

У скарзі вказано, що обвинувачення стосовно нього ґрунтується лише на припущеннях, а докази, зазначені у вирокі суду від 16 серпня 2019 року одержані незаконним шляхом, що є грубим порушенням процесуального права.

Крім того, скаржник зазначає, що суддя порушила його права та інтереси виділивши в окремі провадження обвинувачення щодо та

Відповідно до статті 468 Кримінального процесуального кодексу України у кримінальному провадженні може бути укладена угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Згідно з частиною п'ятою статті 469 Кримінального процесуального кодексу України укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися в будь-який момент після повідомлення особі про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.

Положеннями частини восьмої статті 469 Кримінального процесуального кодексу України передбачено, що у разі якщо кримінальне провадження здійснюється щодо кількох осіб, які підозрюються чи обвинувачуються у вчиненні одного або кількох кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма підозрюваними чи обвинуваченими, угода може бути укладена з одним (кількома) з підозрюваних чи обвинувачених. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), з якими досягнуто згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

Оскільки із обвинуваченим було укладено угоду про визнання винуватості, суд дійшов висновку про необхідність виділення кримінального провадження стосовно обвинуваченого в окреме провадження.

Водночас, скаржник скористався своїм правом на оскарження вироку судді Новопокровського районного суду Луганської області Проньки В.В. і ухвалою Луганського апеляційного суду від 3 жовтня 2019 року відкрито апеляційне провадження за скаргою обвинуваченого на вирок Новопокровського районного суду Луганської області від 16 серпня 2019 року.

Відповідно до частини третьої статті 404 Кримінального процесуального кодексу України за клопотанням учасників судового провадження суд апеляційної інстанції зобов'язаний повторно дослідити обставини, встановлені під час кримінального провадження, за умови, що вони досліджені судом першої інстанції не повністю або з порушеннями, та може дослідити докази, які не досліджувалися судом першої інстанції, виключно якщо про дослідження таких доказів учасники судового провадження заявляли клопотання під час розгляду в суді першої інстанції або якщо вони стали відомі після ухвалення судового рішення, що оскаржується.

Вища рада правосуддя діє у межах повноважень, визначених у статті 131 Конституції України та статті 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», і не наділена повноваженнями оцінювати законність судового рішення та перевіряти його правовий зміст. Перевірка законності та обґрунтованості судових рішень і їх перегляд належить до компетенції відповідних судів згідно з процесуальним законодавством.

Тому слід зазначити, що надання оцінки правомірності одержання доказів, на які посилається суд першої інстанції у вирок від 16 серпня 2019 року належить виключно до повноважень суду апеляційної інстанції, а не до повноважень Вищої ради правосуддя.

З огляду на викладене, попередньою перевіркою встановлено відсутність відомостей, які б свідчили про неналежне ставлення судді Новопокровського районного суду Луганської області Проньки В.В. до службових обов'язків, а у скарзі Попова Д.М. не наведено, відомостей які б вказували на вчинення суддею дисциплінарного проступку чи посилань на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді, який відповідно до статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді.

Відповідно до пунктів 2 та 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді, а також посилань на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

Одночасно роз'яснюється, що повернення скарги без розгляду не перешкоджає праву заявника на повторне звернення з відповідною скаргою до Вищої ради правосуддя. Скарга щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга) повинна відповідати вимогам, передбаченим частиною другою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Керуючись статтями 42—44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», статтями 107, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Попова Дмитра Михайловича стосовно судді Новопсковського районного суду Луганської області Проньки Вікторії Василівни залишити без розгляду та повернути скажнику

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

О.Є. Блажівська